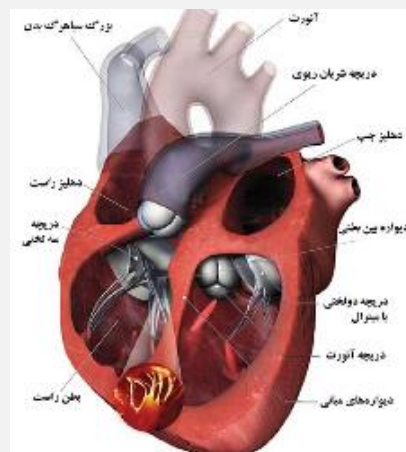

قلب‌تان را مواظبت کنید

قلب موتور اصلی سیستم خورسانی در بدن است. این عضو که می‌توان آن را به موتورخانه بدن تشبیه کرد در هر دقیقه حدود 4.7 لیتر خون را در بدن به جریان می‌اندازد و به این ترتیب اکسیژن و مواد غذایی مورد نیاز برای حفظ عملکرد اعضا و اندام‌های مختلف بدن را در اختیار آنها قرار می‌دهد.

جام جم آنلاین: قلب موتور اصلی سیستم خورسانی در بدن است. این عضو که می‌توان آن را به موتورخانه بدن تشبیه کرد در هر دقیقه حدود 4.7 لیتر خون را در بدن به جریان می‌اندازد و به این ترتیب اکسیژن و مواد غذایی مورد نیاز برای حفظ عملکرد اعضا و اندام‌های مختلف بدن را در اختیار آنها قرار می‌دهد. قلب انسان به‌طور متوسط در هر دقیقه 60 تا 100 بار می‌تپد و زمانی که فرد در حال انجام فعالیت است تعداد ضربان قلب تا 200 بار در دقیقه افزایش می‌یابد.

این اندام ماهیچه‌ای به اندازه مشت دست هر فرد است که در يك قفس استخوانی سخت و در عین حال انعطاف پذیر محافظت می‌شود.

قلب متشکل از ماهیچه‌های قوی و قدرتمندی است که خستگی ناپذیرند و به‌طور بی‌وقفه و مداوم منقبض می‌شوند تا از این طریق خون را از قلب به دیگر قسمت‌های بدن برسانند.

قلب از چهار حفره تشکیل شده است. دو حفره کوچک بالایی دهلیز و دو حفره کوچک پایینی بطن نام دارد. در حقیقت قلب از طریق يك دیواره عضلانی به دو نیمه چپ و راست تقسیم می‌شود. نیمه راست خون تیره یا خون سیاهرگ‌ها و نیمه چپ خون روشن یا سرخرگی را در خود جای می‌دهد.

دهلیزها دریافت‌کننده خون هستند و بطن‌ها خون را از قلب خارج می‌کنند. در نخستین مرحله از ضربان قلب، خون از بطن راست به ریه فرستاده می‌شود تا دی‌اکسید کربن موجود در خون آزاد شده و اکسیژن جذب خون شود.

در این مرحله خون اکسیژن دار که رنگ روشنی دارد از طریق سرخرگ‌های ریوی وارد دهلیز چپ شده و سپس به بطن چپ قلب منتقل می‌شود. بطن چپ وظیفه خورسانی به آئورت یا شریان اصلی بدن را به عهده دارد.

در مرحله بعد آئورت جریان دریافتی از بطن چپ را از طریق شبکه‌ای از شریان‌های کوچک‌تر و مویرگ‌ها در بدن توزیع می‌کند و به این ترتیب اعضا و بافت‌های مختلف بدن اکسیژن و مواد غذایی مورد نیازشان را از طریق خورسانی تامین می‌کنند.

سپس خون تیره که فاقد اکسیژن است از طریق سیاهرگ‌ها و مویرگ‌ها و در نهایت از طریق سیاهرگ اصلی بدن به دهلیز راست قلب باز می‌گردد تا مراحل قبلی دوباره تکرار شود. علاوه بر حفرات قلب، دریچه‌ها نیز در عملکرد قلب نقش موثری دارند.

دریچه‌های دهلیزی - بطنی، همان‌طور که از نامشان پیداست دهلیزها و بطن‌ها را از هم جدا می‌کنند. دریچه میترال دریچه‌ای دو لختی است که دهلیز و بطن چپ را از هم جدا می‌کند و دریچه تریکاسپید نیز بطن و دهلیز راست را از هم جدا می‌کند. در این فاصله بین دهلیزها و شریان‌ها نیز دریچه‌های هلالی قرار دارند.

دریچه آئورت بطن چپ را از آئورت جدا می‌کند و دریچه ریوی نیز بطن راست را از شریان ریوی جدا می‌کند. با باز شدن دریچه‌های قلب، خون می‌تواند آزادانه به حفره دیگری از قلب یا به رگ‌ها منتقل شود و با بسته شدن دریچه‌ها نیز از بازگشت خون خروجی به داخل قلب جلوگیری می‌شود.

عروق کرونری که تمام سطح قلب را می‌پوشاند وظیفه تامین اکسیژن و مواد غذایی مورد نیاز قلب را به عهده دارد و زمانی که قلب در فاصله بین ضربان‌ها در حال استراحت قرار می‌گیرد، خون در عروق کرونری قلب جریان پیدا می‌کند.

بطن چپ قلب در مقایسه با بطن راست عضلات بیشتری دارد زیرا وظیفه آن خونرسانی به تمام قسمت‌های بدن است. به همین سبب شریان‌های کرونری راست معمولاً کوچک‌تر است.

زمانی که عضله قلب منقبض می‌شود فشار آن به قدری زیاد است که اجازه عبور خون به عضله قلب را نمی‌دهد و به همین سبب قلب از شبکه‌ای از رگ‌های باریک خونی تشکیل شده تا خونرسانی به قلب را به عهده گیرند.

عروق کرونری از جمله عروق بسیار مهم بدن است که در صورت هرگونه اختلال در عملکرد آن یا گرفتگی، بلافاصله فرد دچار سکته قلبی می‌شود.

مترجم: فرانک فراهانی‌جم
منبع: britannica